॥ २४ ॥ २५ ॥ उत्तमैर्बहुभिर्गुणैस्त्वंबहुमतोबहुमान्यः अतिथित्वाच्चपूज्यः ॥ विशेषतश्चत्वंमेपूज्यइत्याह ममहृदिस्थितइति अंतर्यामित्वरूपत्वादितिभावः ॥ अतएव सदास्मरणविषयतयापिहृदिस्थितः अतोध्येयत्वाच्चत्वंपूज्यः॥ यद्वाहृदिस्थितः तेनस्वस्वरूपत्वमप्युक्तं ॥२६॥ ब्राह्मणस्यसुतः शूद्रहननधर्मेणत्वया जीवापितः जीवनंप्रापितः पुगार्षः ॥ २७ ॥ नारायणः नारस्य जीवसमूहस्यस्थानं ॥ तदेवाह त्वयिसर्वमिति ॥ २८ ॥ सनातनःपुरुषोब्रह्म ॥ २९ ॥ दिव्येन वपुषासन्निवेशेनदिव्यं अतएव स्वतेजसादीप्यमानं॥ आभरणं वलयरूपं ॥३०॥ ननुक्षत्रियस्यब्राह्मणाद्द्रव्यग्रहणमनुचितंतत्राह ॥ मत्प्रियंकुर्वति मत्प्रियार्थमनुचितमपिकार्यमित्याशयः ॥ किंचराजत्वा

सोभिवाद्यमहात्मानंज्वलंतमिवतेजसा॥ आतिथ्यंपरमंप्राप्यनिषसादनराधिपः॥ २४॥ तमुवाचमहातेजाःकुंभयोनिर्महातपाः॥ स्वागतंतेनरश्रेष्ठदिष्ट्याप्राप्तोसिराघव ॥ २५॥ त्वंमेबहुमतोरामगुणैर्बहुभिरुत्तमैः ॥ अतिथिःपूजनीयश्चममराजन्हृदिस्थितः ॥ ॥ २६॥ सुराहिकथयंतित्वामागतंशूद्रघातिनं॥ ब्राह्मणस्यतुधर्मेणत्वयाजीवापितःसुतः॥ २७ ॥ उष्यतांचेहरजनीसकाशेममराघव॥ त्वंहिनारायणःश्रीमांस्त्वयिसर्वंप्रतिष्ठितं॥ २८॥ त्वंप्रभुःसर्वदेवानांपुरुषस्त्वंसनातनः॥ प्रभातेपुष्पकेणत्वंगंतास्वपुरमेवहि॥ ॥ २९॥ इदंचाभरणंसौम्यनिर्मितंविश्वकर्मणा॥ दिव्यंदिव्येनवपुषादीप्यमानंस्वतेजसा॥ ३० ॥ प्रतिगृह्णीष्वकाकुत्स्थमत्प्रियंकुरुराघव॥ दत्तस्यहिपुनर्दानेसुमहत्फलमुच्यते॥ ३१ ॥ भरणेहिभवान्शक्तःफलानांमहतामपि॥ त्वंहिशक्तस्तारयितुंसेंद्रानपिदिवौकसः॥ ३२॥

द्विजहस्ततया त्वद्दर्शनस्यममानुचिततया एतद्ग्रहणेममप्रियंभवति तवचदोषोनास्ति ॥ भक्तदत्तांगीकारेइव हविषांगीकारइवच दोषाभावाच्चेत्याशयः ॥ ननुतवकिंप्रियंतत्राह ॥ दत्तस्येति ॥ येनकेनापिदत्तस्यानुपभुज्य पुनःस्वेष्टदेवादिभ्योदाने महत्फलमुच्यते ॥ लब्धावष्टगुणंपुण्यमितिस्मरणात् ॥ एवंचमहाफलहेतुत्वा त्तुभ्यंतद्दानंममप्रियमितिभावः ॥ ३१ ॥ नन्वन्यस्माएवतर्हिदेयंतत्राह ॥ भरणेहीति ॥ आभरणस्यधारणे भवानेवशक्तोयोग्यः ॥ किंचमहतामपिफलानां ब्रह्मलोकादीनां दानेचत्वंशक्तइतिशेषः ॥ ननुमत्तोपि महद्भ्यइंद्रादिभ्योदीयतांतत्राह ॥ त्वंहीति ॥ तेत्वत्तोनमहांतइतिभावः ॥ ३२ ॥